

de ved, at man melder sig selv. Men det vil jo så gælde mange andre ting. Når ens fagforbund eller hovedorganisationen LO støtter noget kunst – det gør de tit – så må selv medlemmer af Fremskridtspartiet, som tillige er medlemmer af det pågældende forbund eller hovedorganisation, altså også betale med. Skal der også være mulighed for fravælgelse dér? Hvor ender vi?

Når fagforeningen, når LO deltager i internationalt arbejde, skal man så også kunne melde fra, således at formanden skal stille sig op og sige, at han altså møder på 3/5 af sine medlemmers vegne? Hvor ender vi?

Jeg kan godt se, at der er noget tiltalende ved det, men det kan ikke lade sig gøre. Og da frameldeordningen er så nem, så hjælpsom, så enkel, som justitsministeren har gjort rede for, skal hr. Sander altså ikke have urolige tanker over det danske demokrati. Det fungerer forbilligt. Det bliver bedre og bedre; og bedre – det kan det altid blive, men relativt målt fungerer det forbilligt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil først bemærke, at hr. Helge Sander fik rodet sig så meget ud i sprogbrugen, at han – og det var sådan set redeligt nok – sagde, at man kunne melde fra over for at yde tvangsbidrag. Melde fra over for at yde tvangsbidrag. Det var pænt udtrykt, men sprogligt er det jo fuldstændig absurd. Der er jo ikke megen tvang, hvis man kan melde fra over for det. Men jeg skal kvittere for, at hr. Helge Sander i sin sprogomgang kom til at afsløre den rette sammenhæng.

Så vil jeg sige, at lige så vel som vi respekterer organisationernes egne demokratiske beslutninger, synes vi også, det er fornemt, at der er debat om de vedtægter og de love, som man har i organisationerne. Det viser jo netop, at det faktisk er demokratiske organisationer. Så det er ganske udmærket. Det er jeg tryk ved, at de kan klare selv, uden at vi straks skal komme med, hvad hr. Helge Sander måske i andre sammenhænge ville kalde tvangsindgreb fra Folketingets side.

Der var et enkelt spørgsmål, som vi aldrig fik svar på tilbage i maj-juni, og det var hr. Helge Sanders iver for at stille mennesker frit i forhold til det her frygtelige overhovedet at komme til at bidrage til politisk virksomhed i et demokratisk land: Retter den iver sig nogen sinde i retning af, hvordan man, hvis man er aktionær i et selskab, der yder støtte til Venstre, får lejlighed til at

melde fra i forhold til at yde den støtte? Må vi høre, hvor den iver bliver af? Det gælder også virksomheder, kunder i virksomheder, hvor man nu – imod Venstres stemmer i øvrigt – får at vide, at de måske støtter Venstre. Hvor bliver Venstres iver af? Er det kun Socialdemokratiet, man jagter, eller er det redelige hensigter?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

En bemærkning til fru Pia Gjellerup, som jeg godt ved stillede spørgsmål til hr. Helge Sander.

Jeg synes også, det var vigtigt, hvis vi kunne nå frem til, at også aktionæren kunne melde fra, og det mener jeg egentlig godt, vi kunne finde ud af. Altså efter den gældende regel så er det jo altså at melde fra. For aktionærene mener jeg godt, at man må kunne finde ud af det. Derimod er det klart, at vi kommer ud i det nærmest umulige, når det drejer sig om kunderne, der handler i en butik. Det ved vi udmærket godt, at det kan ikke lade sig gøre.

Men det er jo en principiel vanskelighed, uanset om det er tilmeldings- eller frameldings-systemet, og derfor synes jeg, at det er en interessant diskussion, også efter de gældende regler, gældende lovgivning, hvor man har frameldingsmulighed: Kan man være mere præcis, end man er i dag? Det medvirker vi utrolig gerne til. Så må hr. Helge Sander svare for sig selv.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil først kvittere, fordi hr. Melchior gav mig ret i hvert fald et stykke ad vejen, men så må jeg til gengæld svare på den sidste del, nemlig med hensyn til, hvor langt man skal gå, for at man er bundet af de beslutninger, der træffes dér, hvor man er medlem. Dér vil jeg sige som udgangspunkt, at jeg er kun medlem dér, hvor jeg støtter de ting, som bliver foretaget i de foreninger og organisationer, hvortil jeg betaler penge.

Hvis det er således, at vi taler om kunst i en kunstforening, så er det kun, fordi det dækker de interesser, jeg har. Jeg er medlem af Hjerte-foreningen, jeg støtter det, Kræftens Bekæmpelse, osv. Det er, fordi jeg støtter de formål, som de forfølger, og jeg mener, at det må være udgangspunktet, at man gør det. Hvis man så er medlem nogle steder, hvor der er flere forskellige formål, er det klart, at man må vægte, om man ønsker at være med eller ej.

Men dér igen vender jeg tilbage til udgangspunktet, at det er den enkelte, der selv bestem-